

निवसतिः, स्त्री, (निवसत्यच्चेति । नि + वस् +
“वहिवस्यन्तिभ्यश्चित् ।” उणा० ४।६० । इति
अतिच् ।) इहम् । इति शब्दरत्नावली ॥
निवसथः, पुं, (निवसत्यच्चेति । नि + वस् + आधारे
अयच् ।) ग्रामः । इति हेमचन्द्रः । ४।२३ ॥
निवसर्गः, स्त्री, (न्युस्यतेऽत्र । नि + वस् + आधारे
ल्युट् ।) इहम् । इति शब्दरत्नावली ॥ वस्त्रम् ।
इति हलायुधः ॥ (यथा, गोः रामायणे । २।३७।
“द्वितीयं च परीदधौ चौरमादाय मैथिली ।
चौरस्याकुशला देवी सख्यभिवसने शुभा ॥”)
निवहः, पुं, (नितरासुहृते इति । नि + वह +
पुंसीति घः ।) समूहः । इत्यमरः । २।५।३६ ॥
(यथा, पञ्चतन्त्रे । ५।८ ।
“सुहृन् कृष्णं सुजनं
विहाय कुलकुशलश्रीलविकलेऽपि ।
आदि कल्पतराविव
निव्यं रण्यन्ति जननिवहाः ॥”
नितरां वहतीति । नि + वह + प्रचाद्यच् ।)
सप्रवायुन्तर्गतवायुविशेषः । यथा,—
“निवहो यत्र वातेशः केषाञ्चिन् सुखप्रदः ।
न प्रचखो न च न्हः प्रमादी च प्रभञ्जनः ॥”
इति ज्योतिषम् ॥
निवातः, त्रि, (नितरां वाति गच्छत्यत्र । नि + वा
+ अधिकरणे क्तः ।) आश्रयः । निवासः ।
(निवृत्तो वातो यस्मिन् ।) अवातः । वातशून्यः ।
(यथा, रघुवंशे । ३।१७ ।
“निवातपद्मस्तिमितेन चक्षुषा
वृषस्य कान्तं पितवः सुताननम् ।
महोदधेः पूर इवेन्द्रदर्शनात्
गुरुः प्रहर्षः प्रबभूव नात्मनि ॥”)
शस्त्राभेदं वर्म । शस्त्रेण न भिद्यते यत् वर्म
कवचम् । इत्यमरभरतौ । ३।३।८४ ॥
निवातकवचः, पुं, दैत्यविशेषः । स तु हिरण्य-
कसिपोः पौत्रः सङ्गादपुत्रः । इत्यमरपुराणम् ॥
(निवातं शस्त्राभेदं कवचं वेषामिति । दानव-
विशेषे, पुंलिङ्गो बहुवचनान्तः । ते तु इन्द्रादि-
येनाङ्गुनेन निहताः । यथा, महाभारते । ३।
१६८ । ७०—७२ ।
“ततो मामववीक्षाजन् । प्रहस्य बलवृत्तहा ।
नाविषह्यन्तवासीति त्रिषु लोकेषु किञ्चन ॥
निवातकवचा नाम दानवा देवशत्रवः ।
समुद्रकुलिमाश्रित्य दुर्गं प्रतिवसत्युत ॥
तिस्रः कोट्यः समाख्याता सुख्यरूपवत्प्रभाः ।
तांस्तत्र जहि कौन्तेय । गुर्यर्थंस्ते भविष्यति ॥”
एतद्विवरणवस्तुतिस्तु तत्रैव विशेषतो ब्रह्मणा ॥
निवापः, पुं, (नितरासुहृते इति । नि + वप + घञ् ।)
नृतोद्देशकदानम् । तत्पर्यायः । पितृदानम् २।
इत्यमरः । २।७।३१ ॥ पितृतपेणम् ३ । इति हेम-
चन्द्रः । ३।४० ॥ निवपनम् ४ पितृदानकम् ५ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुवंशे । ८।८६ ।
“अपशोकमनाः कुटुम्बिनीं
अनुदह्योञ्च निवापदत्तिभिः ॥”)

दानमात्रम् । यथा । “येभ्यो निवापाञ्जलयः
पितृणाम् ।” इति भरतः ॥ (न्युप्यते वीज-
मस्मिन्निति । सेचम् । इति गीतकण्ठः ॥ यथा,
महाभारते । ३।३०६ । ६ ।
“अवर्णिं प्रमदा गाञ्च निवापं बहुवार्धिकम् ।
तस्मै विप्रः प्रदास्यामि न तु वर्मे सङ्कुलम् ॥”)
निवारः, पुं, निवारणम् । इति निपूर्ववृद्धातो-
भावे चञ्प्रत्ययनिष्पन्नः ॥
निवारणं, स्त्री, (नि + वृ + णिच् + करणे ल्युट् ।)
निश्चयेन वारणम् । निराकरणम् । यथा,—
“यदाक्यतो धर्मे इतीतरस्थितौ
न मन्यते तस्य निवारणं जनः ॥”
इति श्रीभागवते प्रथमस्कन्धः ॥
निवारितः, त्रि, (नि + वृ + णिच् + क्तः ।) कृत-
निवारणः । यथा,—
“निवारितास्तेन महीतलेऽखिले
निरीतिभावं गमितिः तिष्ठत्यः ॥”
इति नैषधे । १।११ ॥
निवासः, त् क क्तृत्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्त चुरां-पर-सकं-सेट् ।) अनिनिवासत् ।
स्तुतिराच्छादनम् । निवासयति यस्मिन् चीनां-
शुकमिति हलायुधः । इति दुर्गादायः ॥
निवासः, पुं, (निवसति अस्मिन् । नि + वस् +
अधिकरणे वच् ।) इहम् । इति हेमचन्द्रः ।
४।५७ ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १।१३।८४ ।
“तत्र तत्र प्रजायां हि निवासं समरोचयत् ॥”
आश्रयस्थानम् । यथा, भागवते । १।११।२७ ।
“प्रियो निवासो यस्योरः पानपात्रं सुखं दृशाम् ।
बाहवो लोकपालानां सारङ्गाणां पदाम्बुजम् ॥”
वस्त्रम् । यथा, हरिवंशे । १८१।४८ ।
“नमश्चर्मेनिवासाय नमस्ते पीतवाससे ॥”
भावे चञ् । वासः । यथा, महाभारते ।
१।१८६ । ६ ।
“कुम्भकारस्य शालायां निवासं चक्रिरे तदा ॥”)
निवासी, [नृ] त्रि, (निवसतीति । नि + वस् +
णिनि ।) निवासविशेषः । निवासकर्त्ता । यथा,—
“ते तु कासरमन्त्रि देवरः पतिरनुकले ।
धन्याः कालीनदीतीरे कान्यकुब्जनिवासिनः ॥”
इति काथोदयः ॥
निविडः, त्रि, (नितरां विडुतीति । नि + विड्
आक्रोशे + क ।) निरवकाशम् । तत्पर्यायः ।
निरन्तरम् २ निविरीषम् ३ घनम् ४ । सान्द्रम् ५
नीरसम् ६ बहुलम् ७ दृढम् ८ गाढम् ९
अविरलम् १० । इति हेमचन्द्रः । ६।८२ ॥
(यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३२० ।
“निविडचित्तोऽयुगलां आसीत्तन्मनोऽर्पित-
अजनाम् ॥”
यथा, च रघुवंशे । ६।५८ ।
“तस्यापरेण्यपि न्द्रेषु शरान् मुमुक्षोः
कर्णान्तमेव विभिदे निविडोऽपि मुष्टिः ॥”
नासिकाया नतम् । नि + “नेर्विड्च विरी-
सचौ ।” ५।२।३२ । इति विडच् । अव-

टीटम् । “तद्योगात् नासिका निविडा ।” इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥
निविरीषं, त्रि, (नि नता नासिका यस्य । “नेर्वि-
ड्च विरीसचौ ।” ५।२।३२ । इति विरी-
सच् । अवटीटः । इति आकरणम् ॥) निवि-
डम् । इति जटाधरः ॥ (यथा, माघे । ७।२० ।
“उरुनिविरीषनितम्भमारखेदि ॥”)
निविटं, त्रि, (नि + विश + क्तः ।) निवेशयुक्तम् ।
(यथा, कुमारसम्भवे । ५।३१ ।
“भवन्ति वास्येऽपि निविटचेतसां
वपुर्विषेण्वित्तमौरवाः क्रियाः ॥”)
आविष्टम् । प्रविष्टम् । यथा,—
“उद्गुणपरिवारी नायकोऽप्योषधीना-
मन्तमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि चन्द्रः ।
भवति विकलमूर्ध्निर्मलं प्राप्य भागोः
परसदननिविटः को लघुत्वं न याति ॥”
इत्युद्भटः ॥
(आवडम् । यथा, देवीभागवते । १९।१५।७५ ।
“बहोऽहमिति मे बुद्धिर्नापसर्पति चित्ततः ।
संसारवासनाजाले निविष्टा दृढगामिनी ॥”
स्थितम् । यथा, रामायणे । १।५।५ ।
“कोशलो नाम सुदितः स्त्रीतो जनपदो मङ्गलः ।
निविष्टः सरयूतीरे प्रभूतधनधान्यवान् ॥”)
निवीतं, त्रि, (निवीयते स्मृति । नि + ये आच्चा-
दने + क्तः । सम्प्रसारणम् ।) आच्छादनवस्त्रम् ।
उड्नी इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । प्रावृतम् २ ।
कण्ठलम्बितयज्ञश्चने, स्त्री । इत्यमरः । १।७ ।
५० ॥ यथा,—
“उपवीतं भवेन्नित्यं निवीतं कण्ठसज्जनम् ॥”
इति कुर्मपुराणम् ॥
निवीती, [नृ] पुं, (निवीतमस्मास्तीति ।)
निवीतयुक्तः । कण्ठलम्बितयज्ञश्चनविशेषः ।
यथा,—
“कृतोपवीती देवेभ्यो निवीती च भवेत्ततः ।
मनुष्यास्तर्पयेद्भक्ष्या ऋषिपुत्रावृषोस्तथा ॥”
इत्याह्निकतत्त्वम् ॥
निवृत्तं, त्रि, (निव्रियते आच्छादयते स्मृति । नि +
वृ + क्तः ।) निवीतम् । उड्नी इति भाषा ॥
इत्यमरटीकायां खामी ॥ परिवेष्टितम् । इति
हेमचन्द्रः ॥
निवृत्तः, त्रि, (नि + वृत् + क्तः ।) निवृत्ति-
विशेषः । विरतः । यथा, श्रीभागवते । १०।१।४।
“निवृत्ततर्पणपणीयमाना-
ङ्गवैषाङ्कोऽनमोऽभिरामात् ।
क उक्तमशोकगुणानुवादात्
पुमान् विरच्यते विना पशुधात् ॥”
निवृत्तात्मा, [नृ] पुं, (शरीरवन्मनात् निवृत्त
आत्मा खरूपां यस्मिन् ।) विष्णुः । (यथा,
महाभारते । १३।१४६ । ३८ ।
“आवर्त्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रतर्दनः ॥”)
निवृत्तिः, स्त्री, (नि + वृत् + क्तम् ।) निवृत्तिः ।
अप्रवृत्तिः । तत्पर्यायः । उपरमः २ विरतिः ३